

מפנקסה של רפתנית בגליל

אן בכר, מחנכים

יולי 1984

תחמיץ שיבולת שועל: בחוברת האחרונה ציינתי, שהשנה עשינו תחמיץ שיבולת שועל במטרה להאכיל בו גם את הפרות. תחמיץ התירס מהשנה שעברה נגמר כבר והמזון הגס של הפרות היום הוא 2 ק"ג חציר אספסת + 7 ק"ג תחמיץ שיבולת שועל. התחמיץ נקצר מאוחר ונראה גם, אבל הפרות אוכלות אותו בתאבון ומניבות מעל ל-29 ליטר לחולבת, בממוצע. לכן, אם הגידול הזה באמת מתאים לעמק החולה (היבול פי שלושה בהשוואה לחיטה מאותו השטח) ותהיה נכונות לספק לנו את החומר במחיר זול יחסית, נראה שהתחמיץ הזה ייכנס לתפריט.

נהוג אצלנו לחגוג ימי ההולדת של הרפתנים בשיבות צוות, מאורע שכולם שמחים להשתתף בו.

טילוף. עם גמר ההסגר בקשר לפה וטלפיים יכולנו להזמין את הטלף. אף על פי שאילן הרן יצא לפני שנה בהרגשה שהוא לא הצליח באירגון המשקים להורדת מחיר הטילוף, אנחנו חייבים להודות שיש תוצאות למאמצים שלו. אם לפני שנה הויכוח על המחיר לפרה נע בין שבעה עד שמונה דולר, השנה היו לנו שתי הצעות של ארבעה ושל חמישה דולר. כאשר מכפילים את ההפרש הזה ב-250 פרות, ההבדל לא קטן, ונדמה לי שלטלף עצמו עדיין נשאר רווח נאה ליום עבודה. לאילן, למרות שבזמנו לא כל כך שיתפנו פעולה, תודה. אני לא זוכרת אי פעם בעבר שהיינו צריכים לטלף עגלות בגיל שנה עד שנה וחצי. הפעם היה מספר לא קטן של עגלות כאלה עם טלפיים במצב קשה ביותר. מקווה שזה לא סימן של צרות רגליים בעתיד.

גל דלקות העטין הקשות עבר, אבל את הבעיה העיקרית של זיהום הזבל לא פתרנו. הוצאנו זבל, פיזרנו סיד וריססנו את הזבל פעמיים בשבוע ב-3% כלור. כעבור שישה שבועות שוב שלחנו בדיקות, והתשובה מראה,

שבחצרות יש כמות סבירה ונורמלית של חידקים. אבל, בתוך הרפד נמצאים 'עדיין מעל 40 מיליון חידקים לסמ"ק. יועץ אחד בזמנו המליץ להגביה את שטח הרפד עם גבעה מעל המעקה שבצדדים של הסככה כדי להגיע לאוויר טוב יותר של הזבל. בדיקת הענין הראתה, שעלות העבודה הזאת היא מעל מיליון וחצי שקל, ובשלב זה לא נראית לנו אפשרות להוציא סכום כה גדול. נשמח לשמוע מכל רפתן, שתהיה לו עצה אחרת.

אורי ועוגת יום ההולדת

בנית המכון מתקדמת ואורחים במשק שואלים, האם סוף סוף יהיה לנו אולם ספורט. במקביל לבניה אנחנו מכינים את כל הפרטים האחרים של חשמל, מים וציוד, בתקווה שהכל יהיה מוכן לפני החלק הקשה של החורף.

מדברים הרבה על "רפת תעשייתית" אבל יהיה חבל וגם הפסד, אם נשכח איך להסתכל על הפרות וגם ליהנות מיוצאות הדופן שבהן. לאחת הפרות הטובות שלנו, "שמונה 165" יש מנהג לעמוד עם הרגליים הקדמיות בתוך השוקת. לה מגיע קצת פינוק, אבל פרות אחרות גם כן התחילו ללמוד את הפטנט, דבר שגורם לעבודה נוספת רבה בניקוי השקתות. כל רפתן שמכיר את פרותיו יודע, שיש להן סדר די קבוע שעל פיו הן מכנסות למכון. לפעמים אפילו אפשר לדעת כשפרה חולה, לפי שינוי בסדר הזה. הייתי רוצה לדעת, איך פרה מסויימת מצליחה תמיד להכנס כפרה חמישית מתוך שש פרות בצד הצפוני של המכון, האם היא יודעת לספור?